

Dosarul nr. 3ra-810/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. I.Secieru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. E.Palanciuc, A.Malfi, Vl.Clima)

ÎNCHEIERE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului depus de
Serviciul Fiscal de Stat,

în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Gheorghe
Străisteanu împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la constatarea
încălțării dreptului la informație, obligarea examinării cererii și repararea
prejudiciului moral cauzat prin această încălțare,

împotriva deciziei din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat,

c o n s t a ț ă:

La 8 octombrie 2018, Gheorghe Străisteanu a depus cerere de chemare în
judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Serviciului Fiscal de
Stat cu privire la constatarea încălțării dreptului la informație, obligarea
examinării cererii și repararea prejudiciului moral cauzat prin această încălțare.

În motivarea cererii înaintate a indicat că la 3 septembrie 2018, a expediat
prin poșta electronică la adresa mail@fisc.md o cerere în baza Legii privind
accesul la informație, semnată digital în care a indicat: „La 12 iunie 2018 prin
ordinul nr. 466/1 din 11 iunie 2018 și nr. 107/1 din 12 iunie 2018, Serviciul
Fiscal de Stat a dispus instituirea unui post fiscal la SRL „Inima Codrului” și
monitorizarea activității economice a egentului economic vizat. Solicit în
termenul stabilit de lege să fiu informat despre rezultatul activității egentului
economic enunțat pentru perioada 15.08.2018 – 31.08.2018 în comparație cu
aceeași perioadă a anului 2017, dacă s-a îmbunătățit, s-au majorat încasările în
prezența postului fiscal sau s-au micșorat, precum și să-i fie pusă la dispoziție
analiza funcționării postului fiscal la societate pentru perioada indicată”.

Reclamantul a mai invocat că de la data expedierii și recepționării cererii din 3 septembrie 2018, au trecut 38 de zile, însă răspuns și informația solicitată de la Serviciul Fiscal de Stat nu a primit.

În acest context, prin acțiunile angajaților Serviciului Fiscal de Stat i s-a cauzat în prejudiciu moral, manifestat prin suferințele continue din cauza nenumăratelor ilegalități comise în privința sa de către angajații pârâtului, anxietate cauzată de incertitudinea creată, suferințe psihice, stres, nervi, griji, afecțiuni sufletească și spirituală, prejudiciu pe care îl estimează la suma de 9100 lei, or, constatarea încălcării dreptului la informație și dreptului de a examina cererea privind solicitarea unei informații în termenul stabilit de lege, în mod obligatoriu duce la repararea prejudiciului moral cauzat, fiind o obligație impusă prin lege.

Gheorghe Străisteanu a solicitat constatarea încălcării dreptului acestuia la informație și dreptul la examinarea cererii din 3 septembrie 2018 în termenul stabilit de lege, obligarea pârâtului Serviciul Fiscal de Stat de a examina cererea din 3 septembrie 2018 conform legislației în vigoare și de a-i prezenta informația solicitată cu încasarea din contul Serviciului Fiscal de Stat în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 9100 lei cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea în termenul prevăzut de lege a cererii din 3 septembrie 2018 și prin refuzul de a furniza informația solicitată.

Prin hotărârea din 20 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghe Străisteanu a fost admisă parțial, fiind constatată încălcarea de către Serviciul Fiscal de Stat a dreptului lui Gheorghe Străisteanu la acces la informație, manifestat prin nefurnizarea în termen a informației solicitată prin cererea din 3 septembrie 2018. S-a încasat din contul Serviciului Fiscal de Stat în beneficiul lui Gheorghe Străisteanu suma de 200 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, pretențiile lui Gheorghe Străisteanu au fost respinse ca fiind nefondate.

Prin decizia din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Pentru a hotărî astfel, instanțele de judecată au conchis că prin neexaminarea în termenii stabiliți de lege a cererii lui Gheorghe Străisteanu din 3 septembrie 2018, s-a reliefat încălcarea de către Serviciul Fiscal de Stat a dreptului pretins, motiv pentru care pretenția lui Gheorghe Străisteanu ce ține de constatarea încălcării dreptului pretins, cum este dreptul la soluționarea în termenul prevăzut de lege a cererii și a dreptului la informație este întemeiată și care a fost admisă.

La fel, instanța de fond a mai reținut că, având în vedere faptul că a fost constatată încălcarea dreptului lui Gheorghe Străisteanu la informație, rezultă și legalitatea capătului de cerere cu privire la repararea prejudiciului moral.

În consecința celor relatate și având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale cauzate, starea de stres și frustrare cauzată reclamantului, instanțele de judecată au ajuns la concluzia de a încasa din contul Serviciului Fiscal de Stat în beneficiul lui Gheorghe Străisteanu a prejudiciului moral în sumă de 200 lei, sumă care, în

opinia instanțelor, a fost considerată ca o compensare ce ar aduce satisfacție echitabilă cazului respectiv.

Referitor la pretenția invocată de Gheorghe Străisteanu în acțiune cu privire la obligarea pârâtului Serviciul Fiscal de Stat de a examina cererea din 3 septembrie 2018 conform legislației în vigoare și de a-i prezenta informația solicitată, aceasta a fost respinsă, or, cererea din 3 septembrie 2018 a fost examinată, ceea ce se confirmă prin răspunsul Serviciului Fiscal de Stat din 31 octombrie 2018 anexat la dosar. Respectiv, pârâtul nu poate fi impus dublu la examinarea și la obligarea emiterii răspunsului la aceeași cerere (f.d.69-73,99-110).

La 23 aprilie 2019 Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs nemotivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând în urma depunerii cererii de recurs motivate din 7 iunie 2019, admiterea recursului, casarea deciziei din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 20 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani în partea admiterii pretențiilor, cu emiterea în aceste părți a unei hotărâri noi, de respingere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului, Serviciul Fiscal de Stat a invocat ilegalitatea deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar conform art. 245 din același cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului

se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la data de 17 aprilie 2019 (f.d.99), iar recursul nemotivat a fost depus la 23 aprilie 2019 (f.d.111). Având în vedere că decizia motivată a instanței de apel a fost recepționată de către recurent la 28 mai 2019 (f.d.115), Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că recursul motivat depus la 7 iunie 2019 este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Iar conform alin. (2) din același articol, recursul se declară inadmisibil în special când: decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; recursul este depus în mod repetat; recursul este depus de o persoană neîmputernicită; recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1); motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2); cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.

Curtea Supremă de Justiție reține că legiuitorul prin expresia „în special” din conținutul normei art. 246 alin. (2) Cod administrativ, a indicat că temeiurile de inadmisibilitate stipulate nu poartă un caracter exhaustiv, respectiv în alte cazuri prevăzute de lege, pot fi reglementate și alte temeiuri care necesită a fi verificate la etapa examinării admisibilității cererii de recurs.

În această ordine de idei, în conformitate cu prevederile art. 194 alin. (2) Cod administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Așadar, cu trimitere la cele enunțate *supra*, completul specializat în cauze de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 246 alin. (2) coroborat cu art. 194 alin. (2) Cod administrativ.

Or, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă asupra existenței greșelilor procedurale și aplicării incorecte a dreptului material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul

exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității cererii de recurs constă în verificarea faptului, dacă recursul se încadrează în cele prevăzute la art. 246 alin. (2) și 194 alin. (2) Cod administrativ.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebai și alții contra Franței*, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat.

În conformitate cu art. 246 coroborat cu art. 194 alin. (2) Cod administrativ, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru